

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu toga suda Anti Božinoviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja JOSIP MARIJANOVIĆ, iz Splita, Žnjanska 2, OIB:83956362819, zastupana po punomoćniku Ivanu Močiću, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika VEČERNJI LIST d.o.o., Zagreb, Oreškovićeve 6H/I, OIB: 92276133102, zastupana po punomoćniku Hrvoju Ladanu, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dne 056. svibnja 2026. god. u nazočnosti zamj. pun. tužitelja, dne 24. srpnja 2026. god.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Večernji list d.o.o., Oreškovićeve 6H/I, Zagreb, OIB: 92276133102 isplatiti tužitelju Josipu Marijanoviću iz Splita, Žnjanska 2, OIB: 83956362819, iznos od 1.990,84 EUR na ime naknade nematerijalne štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 3. travnja 2020. (dan podnošenja tzv. Zahtjeva za ispravak) pa do isplate po stopi koja se određuje temeljem članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima i to po stopi koja se za svako razdoblje od 3. travnja 2020. pa do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tuženiku Večernji list d.o.o., Oreškovićeve 6H/I, Zagreb, OIB: 92276133102 da ovu presudu objavi po njezinoj pravomoćnosti u prvom sljedećem izdanju na istom ili istovrsnom mjestu gdje je bio objavljen članak s neistinitim informacijama.

3. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje temeljem članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tuženiku parbeni trošak u iznosu od 250,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 24. srpnja 2026. god. do isplate.

Obrazloženje

1. U tužbi se navod da je 10. ožujka 2020.g. tuženik kao nakladnik izdanja Večernjeg lista u online izdanju Večernjeg lista objavio članak s naslovom: "Šibenčanin završio na ulici jer nije htio ići u žarište koronavirusa: „Šef mi je kazao da sam p___a". Tužitelj je dana 3. travnja 2020. godine, smatrajući da su mu na taj način povrijeđena njegova prava i interesi, u skladu s pravom na ispravak objavljene informacije koje propisuje i jamči Zakon o medijima ("Narodne Novine" broj 59/04, 84/11 i 81/13, dalje u tekstu: ZM), pozvao glavnog urednika na ispravak objavljenih informacija. Glavni urednik tuženika je dana 22. travnja 2020.g. odbio objaviti zahtjev za ispravak netočne informacije iako je isti udovoljavao svim pretpostavkama propisanim relevantnim odredbama Zakona o medijima.

1.1. U tužbi se nadalje navodi da je tužitelj u navedenom članku pa i samom naslovu istog označen kao osoba koja u najmanju ruku zlostavlja svoje radnike, vrijeđa ih i dovodi ih u pogibelj. Ističe da se radi o članku koji obiluje nizom netočnih i neistinitih informacija čija je objava objektivno nanijela štetu tužitelju, s tim da je članak utemeljen na činjenicama u koje autor Juraj Filipović definitivno nije imao razloga povjerovati da su točne te nije poduzeo ni približno sve mjere za provjeru njihove točnosti pa je evidentno i da nije postupao u dobroj vjeri već isključivo u cilju postizanja senzacionalizma. Naime, predmetni članak je objavljen dana 10. ožujka 2020.godine, na početku korona krize u Hrvatskoj, a kada su sve vijesti i sva događanja bila izravno vezana uz koronavirus koji uzrokuje bolest COVID 19, i to u trenutku poprilične neizvjesnosti glede posljedica koje potencijalno može proizvesti u svakodnevnom životu. Štoviše, u Hrvatskoj se u to vrijeme, a što je općepoznato, pripremala obustava

rada svih službi i uvođenje karantene i mobiliziranje sportskih dvorana, poljskih bolnica medicinskog osoblja za borbu protiv koronavirusa. Dakle, može se reći da je u tom trenutku korona – histerija bila na svom vrhuncu. Stoga se autor citiranog članka poslužio senzacionalizmom i korona histerijom da postigne čitanost objavljenog članka. Naime, predmetni članak ima 156829 prikaza, podijeljen je 4263 puta uz 79 vrlo negativnih komentara na štetu tužitelja. Naglašava se da tužitelj u niti jednom trenutku komunikacije s radnikom Božidarom Omazićem nije zahtijevao da se isti uputi na ukrcaj tereta u Lombardiju, nije ga izvrijeđao (posebno ne riječima da je p_____a i lijena kukavica, nije mu najavio otkaz preko telefona niti ga je preusmjerio, kako se navodi u spornom članku, u „novo žarište“. Dakle, potpuno je neistinito i da bi mu naredio „da ako već ne želi u Lombardiju da iskoristi to što je u Italiji i ode po jedan treći teret u Vicenzi“.

1.2. Uz sve navedeno u predmetnom članku je u potpuno pogrešnom kontekstu i netočno prenijet sadržaj razgovora koji je autor Juraj Filipović obavio s tužiteljem. Naime, nije istina da bi u bilo kojem trenutku njihovog razgovora tužitelj novinaru izjavio „Znam točno zbog čega me zovete. Taj vozač je lažljivac i kukavica. Ako sam ja mogao 1991. godine voziti kamione među granatama i bombama onda može i on među virusom. Može ga biti sram. Ionako mu ugovor ističe brzo pa ću još razmisliti hoću li mu dati otkaz odmah ili pričekati još nekoliko tjedana.“

1.3. Povrh svega iznijetog, naglašava se da je Božidar Omazić još uvijek u radnom odnosu s poslodavcem Transport Marijanović d.o.o. i uredno obavlja sve radne zadatke pa nije točno da bi završio na ulici, kako je to navedeno u spornom članku.

1.4. Tužitelj se dugi niz godina bavi prijevozničkim uslugama, a na glasu je kao vrlo korektan poslodavac, dok mu se imenovani radnik Omašić ispričao zbog neugodnosti koje je trpio i još uvijek trpi. Ovdje je potrebno i naglasiti da je novinaru bilo vrlo lako provjerljivo s bilo kojim drugim radnikom društva Transport Marijanović d.o.o. provjeriti neistinitost navoda radnika Omašića. Da je to učinjeno, moglo bi se raspravljati o postupanju u dobroj vjeri. Međutim, onda ne bi bilo čitanja članka dijeljenja članka, novca od reklama na web izdanju, senzacionalizma i komentara jer članka ne bi ni bilo jer je neistinit.

1.5. Slijedom svega navedenog, a kako je navedenim člankom došlo do povrede prava osobnosti tužitelja, i to časti, ugleda i psihičkoga zdravlja, tužitelj potražuje pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu štetu u iznosu od 15.000,00 kuna te objavu presude na istovrsnom mjestu na kojem je bio sporni članak.

2. Tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, predloživši da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan. Oспорava i osnovu i visinu tužbenoga zahtjeva. Tvrdi da tužitelj, prije podnošenja tužbe, nije ispunio procesno pravni preduvjet propisan Zakonom o medijima, radi čega predlaže tužbu odbaciti kao nedopuštenu. Smatra da tužba nije sastavljena u skladu s odredbama čl. 106. i čl. 186. Zakona o parničnom postupku, zatim da su navodi tužbe paušalni i neosnovani. Tužba ne sadrži niti osnovne elemente odnosno činjenice i dokaze na kojima se ima raspravljati o samoj tužbi i tužbenom zahtjevu.

2.1. Tuženik tvrdi da su informacije iznesene u prijedornom članku takve naravi da se povodom njih neposredno mogu primijeniti odredbe čl. 21. st. 4. Zakona o medijima.

3. U podnesku od 26. veljače 2024. god. tužitelj je, s obzirom na uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatsko, precizirao tužbeni zahtjev te on sada glasi kao u toč. I izreke presude, tekst između znakova navoda. Tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 1.990,84 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 03. travnja 2020. god. do isplate.

4. U postupku su izvedeni dokazi čitanjem članka s naslovom "Šibenčanin završio na ulici jer nije htio ići u žarište korona virusa: 'Šef mi je kazao da sam p____a.'", spisu priloženih komentara članka, zahtjeva za ispravak netočne informacije od 03.04.2020. god., preslušanjem tužitelja.

5. Sud je odustao od izvođenja dokaza preslušanjem svjedoka Božidara Omašića, Jurija Filipovića i Ilije Anđeliće jer tužitelj ni nakon višekratnih poziva suda, nije dostavio točne adrese za te svjedoke. Sud je odustao i od izvođenja dokaza preslušanjem svjedoka Petra Livaje jer taj svjedok nije bio dostupan sudu (sud ga nije uspio privesti radi preslušanja ni uz pomoć Policijske uprave Splitsko dalmatinske).

6. Stranke su zatražile trošak postupka.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Između stranaka nije prijedorno da je 10. ožujka 2020. god. tuženik, kao nakladni izdanja večernje lista, u on line izdanju Večernjeg lista objavio članak s naslovom "Šibenčanin završio na ulici jer nije htio ići u žarište korona virusa: 'Šef mi je kazao da sam p____a.'".

9. Prijedorno je je li navedenom člankom povrijeđeno pravo osobnosti tužitelja, odnosno je li tuženik u obvezi naknaditi tužitelju neimovinski štetu i objaviti presudu na istovrsnom mjestu na kojem je bio objavljen prijedorni članak.

10. Prema odredbi čl. 22. Zakona o medijima(Narodne Novine br. 59/04, 84/11, 81/13, -dalje ZM) pravo na tužbu za naknadu neimovinske štete sukladno općim propisima obveznoga prava ima osoba koja je prethodno zatražila od nakladnika objavljivanje ispravka prijedorne informacije odnosno ispriku nakladnika kada ispravak nije moguć.

11. Člankom 21. st. 1. ZM-a propisano je da nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim zakonom, dok je st.4. propisano da nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije te da je postupao u dobroj vjeri.

12. Odredbom čl.21.st.3. ZM-a propisano je da se na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju propisi o obveznim odnosima, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

13. Prema odredbi čl.23. ZM-a tužba za naknadu štete može se podnijeti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana saznanja za objavu informacije kojom je šteta prouzročena.

14. Odredbom čl.40. st. 1. i 2. istoga zakona određeno je da svatko ima pravo od glavnoga urednika zahtijevati da bez naknade objavi ispravak objavljene informacije kojom su bila povrijeđena njegova prava ili interesi i to u roku od 30 dana od dana objave informacije.

15. Odredbom čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima(Narodne Novine br. 35/05,41/08,12/11,78/15,29/18-dalje ZOO) propisano je da je šteta povreda prava osobnosti čime je utvrđen pojam neimovinske štete. To znači da šteta nastaje samom povredom nekoga prava osobnosti, a posljedice takve povrede, koje se očituju u fizičkoj i/ili duševnoj boli, predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane nakane u skladu s odredbom čl. 1100. ZOO-a.

16. Prema odredbi čl. 1100. st.3. ZOO-a sud će za povredu ugleda i drugih prava osobnosti pravne osobe, ako procijeni da težina povrede i druge okolnosti to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu neovisno o naknadi imovinske štete, a i kada nje nema.

17. Neosnovani su prigovori tuženika da predmetna tužba nije sastavljena u skladu s odredbama čl. 106. i čl. 186. Zakona o parničnom postupku. Tužba upravo sadrži sve potrebno propisano odredbama Zakona o parničnom postupku.

18. Neosnovan je i tuženikov prigovor, da tužitelj, prije podnošenja tužbe, nije ispunio procesno pravni preduvjet propisan Zakonom o medijima. Naime, tužitelj se prije podnošenja tužbe, dne 03. travnja 2020.god., obratio tuženiku sa zahtjevom radi ispravka informacije, ali tuženik nije objavio ispravak, s obrazloženjem da nije u mogućnosti postupiti po tužiteljevom zahtjevu iz razloga predviđenih Glavom VII Zakona o medijima.

19. Čitanjem prijepornoga članka utvrđeno je da je njegov naslov "Šibenčanin završio na ulici jer nije htio ići u žarište korona virusa: 'Šef mi je kazao da sam p____a.'" U članku je navedeno da je šibenski vozač, 65-godišnji Božidar Omašić, kojem je vlasnik tvrtke u kojoj radi putem telefona dao otkaz, a sve zbog toga što Omašić kao stariji čovjek oslabljenog zdravlja nije htio ići na ukrcaj tereta u Lombardiju, ispričao za Večernji list: "Moje zdravlje nije baš najbolje, može me ubiti i obična gripa, a kamo li ne korona virus. Pa i liječnici su mi rekli da se pripazim s obzirom na prirodu posla. Da ne putujem u žarište epidemije".

20. U članku se dalje navodi kronologija Omašićeve priče:

"Ja sam krajem prošlog tjedna krenuo sa šleperom iz Dalmacije prema Trstu gdje sam trebao iskrcati robu. Radilo se o neakvim dijelovima za kruzerske balkone. Međutim, negdje na pola puta nazvao me šef i kazao kako nakon tog iskrcaja moram

nastaviti za Lombardiju u malo mjesto pored Bergama gdje me čeka novi ukrcaj. Tada sam stao na prvu benzinsku postaju, nazvao šefa i kazao mu kako ne bih baš želio ići u najveće europsko žarište epidemije, tim više što su baš u tom trenutku počele stizati vijesti o sve većem broju umrlih, pustim ulicama, karantenama...", prepričava nam Omašić napominjući kako se sve zbilo u nedjelju dok cijela Italija nije bila karantena već samo regije Lombardija i Veneto i neki maniji dijelovi na sjeveru.

21. To je Omašićevom šefu bio sasvim dovoljan razlog da ga izvrijeđa, najavi mu otkaz preko telefona i dodatno ga preusmjerio - u novo žarište.

22. 'Zvao me povratno, govorio je kako sam i lijena kukavica. Rekao mi je da je sa mnom završio i da će mi uručiti otkaz prvom prilikom kad se vidimo. Ja sam samo šutio, jednostavno nisam imao više što za reći. A onda mi je naredio da ako već ne želim u Lombardiju da iskoristim to što sam u Italiji pa odem po jedan treći teret u Vicenzi. Nisam mogao vjerovati da mi to govori, pa Vicenza je u regiji Veneto koja je bila jednako opasno žarište kao i Lombardija. Odbio sam i tu vožnju", tvrdi naš sugovornik s kojim smo pričali u utorak u poslijepodnevnim satima. On je tada, naime, taman izašao iz tunela Učka.

23. Na naše pitanje što su mu rekli granični policajci po ulasku u Hrvatsku, Omašić kaže da su mu pregledali dokumente, vidjeli su gdje se kretao i pitali ga ima li kakve simptome koji bi ukazivali na korona virus. No, izbjegao je karantenu, kaže, upravo zbog toga što je otkazao poslušnost šefu.

24. "Da sam otišao u Lombardiju ili Veneto odmah po ulasku u Hrvatsku bio bih predan epidemiološkoj službi koja bi mi odredila karantenu ili samoizolaciju, a pošto nisam bio u tim regijama pustili su me da slobodno uđem u državu. Dakle, moj šef osim što me je doslovno htio prisiliti na ugrozu zdravlja i života, skoro mi je i dodatno otežao život. Pa zamislite da sam bio ostavljen u karanteni jer sam samo iskrcao teret u Lombardiji. Pa ja imam obitelji, obveze...", govori nam ovaj šibenski vozač.

25. Prema informacijama koje smo dobili upravo od njega, korona virus je stvorio jedno nehumano tržište s nemoralnim akterima. Baš kao i svaka pojava kop je ciklički protresala svjetsko stanovništvo.

26. 'Pošto je sve više odgovornih kompanija i prijevoznika odbilo ulaziti na sjever Italije, cijene su jednostavno podivljale, Zbog deficita vozača, sada se po jednoj turi može dobiti čak 100 do 200 eura više. Upravo tim motivom bio je vođen i moj šef", tvrdi.

27. Obratili smo se i šefu, Josipu Marijanoviću, inače vlasniku tvrtke 'Transport Marijanović d.o.o.' sa sjedištem u Splitu.

28. 'Znam točno zbog čega me zovete. Taj vozač je lažljivac i kukavica. Ako sam ja mogao 1991. godine voziti kamione među granatama i bombama onda može i on među tim virusom. Može ga biti sram. Ionako mu ugovor ističe brzo pa ću još razmisliti hoću li mu dati otkaz odmah ili pričekati još nekoliko tjedana", kazao nam je Marijanović očito nesvjestan da je u više segmenata prekršio Zakon o radu.

29. Cijeli slučaj komentirao je i Miljenko Gočin, predsjednik Sindikata vozača. On nam je potvrdio kako ovi slučajevi u posljednjih mjesec dana, otkako je korona virus na vrhuncu, nisu rijetkost.

30. "Sve češće zaprimamo ovakve priče. Tu se s jedne strane radi o vozačima koji bi itekako trebali imati pravo odbiti radni zadatak ukoliko bi on mogao utjecati na njihov život i zdravlje te s druge strane o pohlepnim i neozbiljnim vlasnicima prijevoznih tvrtki. Nije u redu da je gospodin Omašić dobio otkaz na ovaj način. Prema svim raspoloživim informacijama mogu samo reći da Transport Marijanović nije ozbiljan prijevoznik s ozbiljnim nakanama za poslovanje ali i svoje ljude", izjavio je Gočin.

31. Dodao je kako je cestovni prijevoz jedna od najugroženijih branši otkad se pojavila epidemija, a kriteriji koji stižu od Stožera za civilnu zaštitu su oprečni, rastezljivi i apstraktni,

32. "Što konkretno znači naputak Davora Božinovića koji sugerira Hrvatima da izbjegavaju putovati u žarišta epidemija. To ne znači apsolutno ništa. To je najobičniji naputak dakle ne radi se o uredbi vlade, propisanoj mjeri ili nekom zakonu. Njegov naputak pogotovo ništa ne znači za vozače i prijevoznike koji bi apstinencijom od posla izgubili ugovore od kojih žive, isplaćuju ljude i održavaju kamione. U tom slučaju apstinencije bi prijevoznici iz siromašnijih zemalja poput Rumunjske i Bugarske jedva dočekati uletjeti na taj teren bez obzira na zdravstvene posljedice", zaključuje Gočin uz opasku kako bi trebala postojati nekakva regulativa i kriteriji na razini EU jer je sve skupa postalo žalosno.

33. Tvrdi kako prilikom ulaska u Hrvatsku, prema našim vozačima postoje različiti kriteriji.

34. "Neki su stavljeni u karantenu, neki su pod epidemiološkim nadzorom, neki nisu ni pregledani već su samo propušteni dalje, a svi su bili na istoj lokaciji. Kako je to moguće, tko će pokriti sve troškove ljudstva i gubitka ugovora prijevoznicima upitao se Gočin.

35. U iskazu danom sudu tužitelj je naveo da je direktor tvrtke Transport Marijanović d.o.o., a da je, u prvoj polovici 2020. godine, Božidar Omašić radio u njegovoj tvrtki na radnom mjestu vozača u međunarodnom transportu, na određeno vrijeme. Dan nakon objavljivanja priepornog članka na online izdanju Večernjeg lista 10. ožujka 2020. god., Omašić mu je rekao da su od njega, kada se vraćao kamionom iz Italije, na Slovensko-Hrvatskoj granici, novinari zatražili davanje izjave, te da im je izjavu dao, ali da nije izjavio ono što je objavljeno u članku. Tvrdio mu je da je autor članka izmislio tekst. Ništa od onoga što je u članku izneseno da je izgovorio Božidaru Omašiću, nije istina. U komunikaciji sa zaposlenicima vodi računa da ne uvrijedi ni mlađe, a kamoli radnike u godinama u kojima je bio Omašić, koji je tada imao preko 60 godina. Nije istina da je Omašić dobio otkaz nakon njihove komunikacije pri putovanju kroz Italiju već je odradio svoj ugovor na određeno vrijeme do njegova isteka. Nije istina da mu je prilikom komunikacije rekao da je p____a, nazvao ga lijenom kukavicom, i prijetio mu otkazom. Dapače, u kontaktu s Omašićem prihvatio je njegove prigovore da s kamionom ne ode u dva talijanska mjesta, te je vozač otišao u treće mjesto gdje se osjećao sigurno. Sve što je rekao u iskazu može potvrditi Omašić,

a o tužiteljevom ponašanju prema svojim vozačima u vrijeme objavljivanja prijepornog članka, kao i kroz cijelo razdoblje korona pandemije, mogu posvjedočiti svi njegovi vozači. Novinari su na dan objave prijepornog članka i dan nakon toga, na mobitel zvali čak četiri tužiteljeva vozača i pitali ih kako se tužitelj ponaša prema njima. Vozači su im dali izjave, ali one nisu objavljene u medijima. Nije mu poznato na koji način su novinari došli do telefonskih brojeva vozača. Prijeporni tekst objavljen je na više portala, na sve portale poslao je zahtjev za ispravkom netočnih informacija i svi su portali, osim portala tuženika objavili ispravke. Glavni urednik tuženikova portala odbio je objaviti ispravak informacije. U objavljenom članku najviše ga je pogodilo to što se u njemu neistinitu opisuje njegovo ponašanje prema zaposleniku, objavljena je neistina da je omašiću prijetio otkazom, da ga je nazvao lijenom kukavicom i p....m. Objavljene neistine puno su ga pogodile. Ima visok tlak, a saznanje za objavljene neistine u članku, prouzročilo mu je još veće povećanje tlaka, te je s visokim tlakom imao problema još tri do četiridana. Više dana je bio tjeskoban i nemiran, nije se javljao liječniku, ali je uzimao apaurine za smirenje. Omašić je nastavio raditi za njegovu tvrtku i nakon objavljivanja prijepornog članka i za tužiteljevu tvrtku radio je još četiri mjeseca. Božidar Omašić cijelo je vrijeme negirao da je novinarima izjavio ono što je u članku navedeno kao njegova izjava i tvrdio a su novinari to izmislili. Desetak dana nakon objave članka, zvali su ga predstavnici različitih prijevoznčkih tvrtki iz Hrvatske i pitali ga zašto se tako ponaša prema svom zaposleniku, vjerujući da su informacije objavljene u prijepornom članku istine. Morao im je objašnjavati da su informacije neistinite. Nije tužio portale koji su objavili ispravak netočnih informacija upravo zato što su ispravili netočne navode.

36. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete temeljem odredbi Zakona o medijima, vezano za objavljivanje prijepornoga članka.

37. Prema odredbi čl. 21. st.4. toč.3. ZM-a, nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije i ako je postupano u dobroj vjeri.

38. Prijeporni članak objavljen je u vrijeme početka korona krize u Hrvatskoj i u Europi, kada je većina vijesti i većina događanja bila izravno vezana uz korona virus odnosno bolest covid-19, u trenutcima neizvjesnosti glede posljedica koje potencijalno može proizvesti virus i bolest u svakodnevnom životu. Ovakvu situaciju u vrijeme objavljivanja članka čini neprijepornom i tužitelj u svojim navodima, kao i to da se u Republici Hrvatskoj, u to vrijeme, pripremala obustava rada svih službi i čak uvođenje karantene i mobiliziranje sportskih dvorana, poljskih bolnica i medicinskog osoblja za borbu protiv korona virusa. Kako i sam tužitelj navodi, u tom je vremenu vladala korona histerija i bila na svome vrhuncu. Radi takve situacije, autor prijepornog članka imao je osnovana razloga povjeravati u točnost informacija koje mu je, u svojoj izjavi, dao radnik tužitelja Božidar Omašić. Tužitelj u postupku nije dokazao svoje tvrdnje da Božidar Omašić nije novinaru tuženika, autoru članka, izjavio ono što je navedeno u članku. Božidar Omašić nije svjedočio u postupku pa ni potvrdio takve tužiteljeve navode.

39. U vrijeme kad je objavljen predmetni članak, bilo je opravdano zanimanje javnosti za objavu informacija vezanih za pandemiju covid i za sve što se vezano za

pandemiju događalo u Hrvatskoj i u okolnim državama. Takvo je zanimanje javnosti bilo i za informacije koje su navedene u članku, a autor članka imao je osnovanog razloga povjerovati u točnost informacija koje mu je dao Božidar Omašić, koji sudu nije negirao da je objavljene informacije u svojoj izjavi dao autoru članka.

40. Tužitelj u postupku nije dokazao ni da je u članku objavljen netočan sadržaj izjave koje je tužitelj dao novinaru tuženika.

41. Tužitelj u postupku nije dokazao da mu je nastala neimovinska šteta zbog objave informacija u prijepornom članku. U spis nije dostavio nikakvu medicinsku dokumentaciju koja bi dokazivala pretrpljenu neimovinsku štetu, a nije predložio ni svjedoke koji bi to potvrdili.

42. S obzirom na navedeno sud smatra da su ispunjene pretpostavke iz čl.21.st.4.toč.3 ZM-a koje tuženika ekskulpiraju od odgovornosti za eventualno nastalu štetu tužitelju (čiji nastanak tužitelj nije dokazao). Valjalo je zato tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan i u dijelu u kojemu se traži naknada štete i u dijelu u kojemu je traženo naložiti tuženiku objaviti presudu u svome izdanju.

43. Odluka o parbenom trošku donesena je temeljem odredbe čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku.

44. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 100 bodova što, pomnoženo s vrijednošću boda, prema važećoj OT i uvećano za PDV daje dosuđeni iznos troška od 250,00 eura.

U Splitu, 24. srpnja 2026. god.

S U D A C

ANTO BOŽINOVIĆ

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi županijskom sudu , putem ovoga suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun tužitelja
- pun tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-300b7**

Kontrolni broj: **086d0-6fbc0-43626**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.